

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Edmondo Arosmithaei certamen & mors pro Christo. n. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1627.

esset) quam diu gestatam plurimi faciebam, ad eius in domestico sacello sacram tabulam me appensurum voui, perpetuum beneficij monumentum, si dolori afferret leuamen; simul me illo obstrinxeram voto, simul voti cōpos factus sum: Vix enim intercessit spatium quo percurri posset salutatio Angelica, quando binos effundo calculos, fabis mediocribus magnitudine pares; atque ita omnis repente conleuit dolor, vt intra horam surgens ad sacellum descenderim, votum gratesq; persolurus) Hæc ille: superfuit autem ad annos quinque ab huiusmodi doloribus liber; tum sacramētis omnibus munitus, sacro etiam Christi corpore selquihorā ante obitum recreatus concessit è viuīs annum ætatis agens octogesium tertium.

Edmundi
Arosmit
thæi certam
& mors
pro
Christo.

X I. Et hinc vmbra diuinæ beneficentiæ felicem sortiti sunt exitū, in sole & puluere *Edmundus Arosmitheus* de impij Iudicis immani sæuitia gloriosa morte triumphauit. Aliquanto iam tempore sæuierat in Catholicos persecutio, dura illa quidem & aspera, sed sine ferro & sanguine incruenta: vt vero imbres opportuno tempore de Cælo depluunt in segetes nē deflorescant, ita deus cū visum fuerit, quorundam singulari atque eximia constantia cæterorum aut reficit erigitq; infirmitatem, aut corroborat fortitudinem. Inter hos *Edmundus* ex nostra Societate Sacerdos antea actæ vitæ labores in Anglicana messe religiose exantlatos beato sine coronauit. Carceris & vinculorum fidei causa perpeffioe olim illustris, tum etiam celebri cum Pseudo-Antistite Cestrensi disceptatione (quā Apostolicæ sedis auctoritatem autamque fidem hæretici hominis silentio ignominiaque vindicauit) nescire non poterat quanto in periculo versaretur si rursus in manus incideret eorum quibus erat & propter eam congressionem iam de vultu notus, & religionis causa odiosus; stationem tamen suam non deseruit animosus Christi miles, sed in eadem Lancastriæ Prouincia indefessam inuictamq; lucrandis animabus nauauit operam. Iuuenis in ea regione consobrinam duxerat in incestum vsus Pseudo-ministri ceremonia; hunc dum à flagitiola consuetudine abstrahere nititur *Edmundus* in duorum offensionem incurrit & odium, adolescentis & matris; Vtque est mulierum iracundia ad vindictam præceps, molestum monitorem vt submoueret, non veretur Magistratui indicare quo loco quaque via cōprehendi posset. Secundo igitur coniectus in carcerem consuetā diligentiam incumbit in curam cogitationemque aggregandi ad Ecclesiæ Sanctæ ouile quos poterat, & omnium vna detentorum animos benignitate humanitateq; deuincit. Non multo ante tempore quam Iudices (pro more Insule) in Prouinciā iudiciorum exercendorum causa mittēretur, edictum fuerat vt leges omnes in Catholicos latæ vim suam potestatemque sortirentur: Hanc ansam opportunè sibi datam arbitratus *Henricus Yeluer-tonus* qui quæstionibus de capite cognoscendis præfaturus Lancastriam descenderat vt sectā Puritanus, ita proprio huiusmodi hæreticis ingenio in Catholicos inhumanus & barbarus citatum *Edmundum*, atque iniuriolè compellatum interro-

interrogat num sit Sacerdos? Vt prudentiæ est nil directè in hoc genere sed circuitione quadam dicere, tum nè Catholici vltro prodi videantur apud quos latuere Sacerdotes, tum nè quis sui accusator in rebus quæ rectâ fidem non tangunt, accersiuisset mortem atque attraxisset videatur, respondet *Edmundus*, "Vtinam lanè Sacerdos essem! Ita est (inquit Iudex) Proditor hic non est, sed optat esse; Hocquæ ipsum te reum facit.) cum id negaret *Edmundus*, & esset de re contentio, per opprobrium obijcit Iudex ignorantiam inscitiamque; nihil etiam ab illo in medium afferri posse quo Religionem fidemque suam tueatur. " At si experiri in animo est (subijcit Sacerdos) disputationem non detrecto, paratus, quocunque oppugnante, defendere vnam Catholicam veram esse & solam salutarem, cætera quæ nunc per Angliam sparguntur dogmata nullo niti fundamento, idque meo sanguine consignabo.) Et alter, "Consignabis enimvero; faciam enim vt viuus spiransque tua ipse viscera igne torteri conspicias; neque vrbe discedam antequam caput in pertica, membra in vrbis portas distributa videam) cumque sæpius iteraret verbum *Morieri*, "Et tibi (inquit) Domine mi scito esse moriendum.) Tum lectâ de more Scheda, qua Sacerdos & Iesuita, & aliorum seductor pronuntiabatur, res ad duodecimuiros delata est; qui paucis & occultè auditis testibus reum confestim edixerunt. *Edmundus* (quod iure optimo poterat) poscit testes produci, & palam dicere testimonium; quod cum nequaquam concederetur suspicio in vulgus fuit instructos fuisse & subornatos, nihilque certæ probationis afferri potuisse. Vinculis tamen annulisque tam grauib; onustus vt leuare vix posset pedem ductus seorsum, severo cum mandato ne quis eum alloqui permitteretur, postremam operitur sententiam; quâ coram deinde pronuntiatâ, procumbens in genua clara voce exclamat Latinè primum, tum Anglicè *Deo Gratias*; ferramentâ veetelque tam immensos iubente Iudice induerat, vt cum abeundum fuit à comitio, sustentari debuerit & gestari; Ille vero Psalmum *Miserere* lætus de via decantans, ad omnem crudelitatem experiendam parabat se, neque defuere quæ pateretur; nam octo & quadraginta prope horas in arcto obscuroque gurgustio oclusus iacuit, vel sedit potius, cum iacentem locus non caperet, multâ mille florenorum impositâ excubitoribus si quemquam ad illius colloquium admitterent. Moris est, prolatâ sententiâ, vt reo non inferatur supplicium nisi ob signatis tabulis fiat potestas Magistratui eius loci, Iudice qui causæ præerat subscribente: Hic mira fuit tergiuersatio: Altero enim Iudice, qui seniorerat, abnuente, noluit etiam iunior Yelueronus subscribere; itaque cum Magistratus sine tabulis exequi sententiam recusaret, de nouo modo initur consilium vt, non sedente Iudice tali, vt olim, sed *sedente* scriberetur *curiâ*, & *Ordinatum per curiam*. Pudet nimirum facinoris conscios pigetque facti, & Conscientiâ vel Deum vel homines exhorrentente Auctores videri nolunt eorum quæ maximè faciunt.

XII. Moriendum nihilominus iusto fuit: Cui tragædiæ quamquam